

des Værelser var oversvømmet af gudelige Bøger og Tidsskrifter; og i private Krese tog hun til Tider selv Ordet i Debatten, idet hun mere og mere aabenlyst optraadte som Missionær for den blombergiske Tro.

Ogsaa paa sin Mand søgte hun at indvirke i samme Retning, og trods sin ydre Ro led hun i Virkeligheden meget under hans Lunefuldhed. Hofjægermesteren var i religiøs Henseende ganske forstokket; men det var hendes Haab, at hun skulde kunne overvinde hans Ligegyldighed og ligesom yde ham Erstatning for sine ægteskabelige Forsyndelser ved at gøre ham meddelagtig i en levende Tros Glæde og Trøst.

*

*

*

Det var i dette Hjem, hos disse Mennesker, at Per søgte Tilflugt efter sin hemmelige Nattefart over Kattegat med Moderens Lig. Baade legemligt og sjæleligt forkommen naaede han Kærsholm ved Middagstid samme Dag, som han om Morgenens tidlig havde forladt Skibet ved Fjordmundingen.

Han fik den bedste Modtagelse ikke alene af Hofjægermesterinden og hendes Søster, Baronessen, som endnu opholdt sig der paa Besøg, men ogsaa af selve Hofjægermesteren. Han var saa heldig at træffe denne i hans mest straalende Lune i Anledning af en netop vunden Proces om en Vej-